

Warszawa, dnia 14 października 2019

Rafał Malec

.....
.....

**Do
Ministra Środowiska
Henryka Kowalczyka
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa**

WNIOSEK O PONOWNE ROZPATRZENIE SPRAWY

Działając w imieniu własnym, wnoszę:

1. na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Ministra Środowiska nr DL-ZŁ.416.11.2019 z dnia 4 października 2019 r., uchylającą uchwały podjęte przez Naczelną Radę Łowiecką w dniu 4 września 2019 r. w sprawie zmiany porządku obrad NRŁ zwołanego na podstawie § 84 ust 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ w części dot. punktu 5 (bez numeru) oraz uchwał NRŁ z dnia 4 września 2019 r. o numerach: 215/2019, 222/2019, 223/2019, 224/2019, 225/2019 oraz nakazującą wykonanie uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej nr 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019 z dnia 4 września 2019 r.
2. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. o uwzględnienie niniejszego wniosku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez stwierdzenie nieważności uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej nr 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019 z dnia 4 września 2019 r.
3. zasądzenie od organu na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Przedmiotowej decyzji zarzucam naruszenie:

- 1) art. 7 k.p.a., art. 9 k.p.a. oraz art. 10 § 1 k.p.a. w zw. z art. 28 k.p.a. poprzez brak uznania mnie za stronę postępowania, a w konsekwencji brak informowania strony o prowadzonym postępowaniu, w szczególności o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogły mieć wpływ na ustalenie jej praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego, a ponadto uniemożliwienie stronie wzięcia czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zgromadzonych dowodów oraz dokonanie oceny w sposób dowolny, podczas gdy stanowisko wnioskodawcy było niezbędne do ustalenia prawdy obiektywnej,

- 2) art. 11 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak uzasadnienia faktycznego i ograniczenie uzasadnienia prawnego decyzji w odniesieniu do uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. o numerach 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019 jedynie do ogólnikowego sformułowania o podleganiu wykonaniu ww. uchwał, uniemożliwiających jego weryfikację, w szczególności braku analizy stanu faktycznego i prawnego w odniesieniu do ww. uchwał, podczas gdy prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne winno zawierać wyjaśnienie przesłanek, którymi kierował się organ przy wydawaniu decyzji,
- 3) art. 35a ust. 9 pkt 2 ustawy Prawo łowieckie poprzez brak stwierdzenia nieważności uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. o numerach 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019 jako niezgodnych z przepisami prawa, podczas gdy ww. uchwały naruszyły art. 32a ust. 2, art. 32 ust. 3 ustawy Prawo łowieckie oraz § 83 ust. 1 i § 82 ust. 3 Statut Polskiego Związku Łowieckiego,
- 4) zasad logiki i doświadczenia życiowego poprzez brak stwierdzenia nieważności uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. o numerach 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019, podczas gdy ich nieważność, względnie uchylenie było logicznym następstwem uchylenia uchwały o zmianie porządku obrad oraz uchwały 215/2019.

UZASADNIENIE

Decyzją nr DL-ZŁ.416.11.2019 z dnia 4 października 2019 r. Minister Środowiska uchylił uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. w sprawach:

- 1) zmiany porządku obrad Naczelnej Rady Łowieckiej,
- 2) nieudzielenia wotum zaufania Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej (215/2019)
- 3) powołania Zygmunta Łukaszczyka na zastępcę Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (222/2019),
- 4) powołania Sławomira Strzelczyk na zastępcę Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (223/2019),
- 5) powołania Romana Dziedzica na zastępcę Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (224/2019),
- 6) powołania Dariusza Zalewskiego na zastępcę Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (225/2019)

Jednocześnie, w uzasadnieniu decyzji Minister Środowiska wskazał, że uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. o numerach 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019 podlegają wykonaniu.

Z ww. decyzją nie można się zgodzić.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w niniejszej sprawie, nie zostałem uznany za stronę postępowania. Z dyspozycji art. 28 k.p.a. wynika, że stroną jest każdy, czyjego interesu

prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. W związku z tym, że uchwała NRŁ nr 215/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie nieudzielenia wotum zaufania Prezydium NRŁ oraz 216/2019 w sprawie odwołania z funkcji Prezesa NRŁ Kolego Rafała Malca dotyczą mojej osoby bezpośrednio, niewątpliwie przysługuje mi przymiot strony. W następstwie nieuznania mnie za stronę postępowania administracyjnego, nie byłem przez tut. Organ informowany o okolicznościach faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, a zaprezentowanie mojego stanowiska mogło mieć wpływ na ustalenie moich praw. Ponadto, wbrew art. 10 § 1 k.p.a. nieuznanie mnie za stronę pozbawiło mnie możliwości czynnego udziału w sprawie, nie miałem możliwości wypowiedzenia się co do zgromadzonych dowodów, nie miałem rzeczywistej możliwości obrony swoich interesów poprzez przedstawienie swojego stanowiska. W niniejszej sprawie, brak uznania mnie za stronę i pozbawienie możliwości przedstawienia swojego stanowiska, a także odniesienia się do zgromadzonych dowodów, spowodował wydanie decyzji z naruszeniem prawa.

Minister Środowiska wydając decyzję dopuścił się także naruszenia art. 11 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. Przedmiotowa decyzja nie posiada uzasadnienia faktycznego i ograniczone uzasadnienie prawne w odniesieniu do uchwał 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019. Ogólnikowe sformułowanie o wykonaniu ww. uchwał, uniemożliwia weryfikację analizy stanu faktycznego i prawnego, którego winien dokonać organ. Prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne winno zawierać wyjaśnienie przesłanek, którymi kierował się organ przy wydawaniu decyzji. W judykaturze dominuje pogląd, że obowiązkiem każdego organu administracji jest wyczerpujące wskazanie okoliczności faktycznych i prawnych, którymi kierował się przy podejmowaniu rozstrzygnięcia, w szczególności uzasadnienie winno zawierać ocenę zebranego w postępowaniu materiału dowodowego, dokonaną przez organ wykładnię stosowanych przepisów oraz ocenę przyjętego stanu faktycznego w świetle obowiązującego prawa. Nieustalenie przez organ w ramach toczącego się postępowania lub pominięcie w uzasadnieniu decyzji okoliczności faktycznych, mogących mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, może stanowić przesłankę do uznania naruszenia przez organ przepisów o postępowaniu administracyjnym w stopniu wywierającym istotny wpływ na wynik sprawy. Ponadto, uzasadnienie decyzji, poza wskazaniem i wyjaśnieniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia, ma być dla strony źródłem informacji o sposobie rozumowania organu podejmującego decyzję i przyjętych przez niego założeniach, stanowiących podstawę rozstrzygnięcia. Z uzasadnienia decyzji nie wynika jakimi przepisami i dowodami kierował się tut. Organ nakazując wykonanie uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. o numerach 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019 ograniczając się wyłącznie do lakonicznego sformułowania, że podlegają one wykonaniu.

Organ naruszył także przepisy art. 35a ust. 9 pkt 2 ustawy Prawo łowieckie poprzez brak stwierdzenia nieważności uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. o numerach 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019 jako niezgodnych z przepisami prawa, podczas gdy ww. uchwały naruszyły art. 32a ust. 2, art. 32 ust. 3 ustawy Prawo łowieckie oraz § 83 ust. 1 i § 82 ust. 3 Statut Polskiego Związku Łowieckiego. Podkreślenia wymaga, że z godnie z porządkiem obrad, nieudzielenie Prezydium NRŁ wotum zaufania warunkowało głosowanie nad odwołaniem Prezesa oraz poszczególnych członków Prezydium i niewątpliwie niosło ze sobą negatywne konsekwencje. Przedmiotową decyzją Minister uchylił uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 215/2019 w sprawie wotum zaufania dla Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej. Nieuprawnione głosowanie nad wotum zaufania przesądza z kolei o niedopuszczalności podjęcia uchwał w przedmiocie odwołania Prezesa i jego zastępców.

Zauważenia wymaga, że zgodnie z art. 32a ust. 2 ustawy, kadencja organu jakim jest Naczelna Rada Łowiecka, trwa 5 lat. Co prawda, Prezes czy Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej nie są organami PZŁ, jednakże stanowią część Naczelnej Rady Łowieckiej i zgodnie z § 83 ust. 1 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego Naczelna Rada Łowiecka wybiera ich spośród swoich członków. Należy zatem przyjąć, że wybór Prezesa i członków Prezydium dokonywany jest także na 5-letnią kadencję. Przyjęcie to uprawnione jest także ze względu na brak uregulowań w przedmiocie odwołania Prezydium Rady. Ani w ustawie, ani w Statucie PZŁ nie zostały wprowadzone zapisy nadające jakiegokolwiek organowi taką kompetencję, pomimo tego, że możliwość odwołania lub zainicjowania takiej procedury istnieje w stosunku do funkcji pełnionych w innych organach Zrzeszenia (np. powołanie i odwołanie Zarządu Głównego - Łowczego Krajowego i członków Zarządu - art. 32a ust. 5 ustawy, powołanie i odwołanie zarządu okręgowego - łowczego okręgowego i członków zarządu - art. 32a ust. 6 ustawy). Odwołując się do reguł interpretacyjnych przepisów prawa, posłużyć należy się założeniem racjonalnego prawodawcy, tj. takiego prawodawcy, który tworzy przepisy w sposób sensowny, racjonalny i celowy, znając cały system prawny i nadając poszczególnym słowom i zwrotom zawsze takie same znaczenie, nie zamieszczając jednocześnie zbędnych sformułowań (por. Z. Ziemiński "Teoria prawa", PWN 1978, s. 106- 123, jak też postanowienie SN z dnia 22 czerwca 1999 r, sygn. akt 1 KZP 19/99, OSNKW 1999/7-8/42). Wychodząc z tego założenia, nie sposób więc przyjąć, że ustawodawca zwyczajnie pominął wprowadzenie odwołania członków Naczelnej Rady, a co za tym idzie także Prezesa lub poszczególnych członków Prezydium. Taka wykładnia jest nieuprawniona, albowiem gdyby prawodawca przewidywał możliwość odwołania, to znalazłaby ona swoje odzwierciedlenie w ustawie. Podkreślić należy, że także przepisy Statutu PZŁ stanowią wyłącznie o wyborze Prezesa i czterech jego zastępców, a milczą w przedmiocie ich odwołania, nie wskazując żadnych okoliczności, w których miałyby do tego dochodzić.

Podjęcie zaskarżonych uchwał naruszyło także § 82 ust. 3 Statutu stanowiący o kompetencjach Naczelnej Rady Łowieckiej, albowiem uprawnienie do odwołania prezesa i jego zastępców nie zostało przydane nawet temu organowi. Ponadto, podstaw do odwołania Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej lub poszczególnych członków Prezydium nie sposób znaleźć w innych powszechnie obowiązujących przepisach i nieuprawnione jest w tym miejscu stosowanie jakichkolwiek analogii.

Wobec tego, że uchwała w sprawie nieudzielenia wotum zaufania Prezydium została przez Ministra Środowiska uchylona, a uchwały o odwołaniu poszczególnych członków Prezydium podjęto z naruszeniem przepisów prawa, logiczną konsekwencją winno być stwierdzenie nieważności, względnie uchylenie uchwał o odwołaniu Prezesa i jego zastępców, oraz powołaniu prezesa, czego Minister nie uczynił.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak na wstępie.

